

zwaar helemaal in het zwart gekleed en met een zwarte hoofddoek stak ze het verlaten strand over bij het water aangekomen ging ze op het zand zitten zette het kind naast zich met haar handen een beetje achter zich op het zand steunend haar bovenlijf licht naar achteren keek ze naar de zee haar benen gestrekt over elkaar

door het weefsel van haar kousen kon je haar zeer lichte huid zien ze droeg zwarte espadrilles met rafelige harige touwzolen de linten van de espadrilles kruisten elkaar en waren aan de achterkant net boven de enkel vastgeknoopt

duin dat twee zachte bulten tekende de holte ertussenin onderaan onderbroken door de horizontale lijn van de grijze zee de lucht erboven ook grijs maar helderder: een roerloos plafond van wolken met bleke gezwollen buiken Op de gladde flank van de duin had de wind parallelle ribbels in het zand getekend kronkelig als de nerven van een plank

ze trok haar kousen achter elkaar uit door ze over haar ietwat mollige melkwitte dijen omlaag te rollen ze stopte beide kousen zorgvuldig in een espadrille stond op en ging het water in tilde haar rok op maar niet genoeg een wat hogere golf bereikte haar en vormde een golvende onregelmatige reep zwarter dan zwart

roestende hoepels van vaten half met zand bedekt en een donkergrijs stuk hout met lichtgrijze nerven waarschijnlijk van harder hout dan dat in de tussenruimtes zodat ze iets verheven waren nu eens heel fijn en dicht op elkaar dan weer groter dan weer verder uit elkaar dan weer uiteenwijkend rondom een noest waarin dunne spleten zich stervormig verspreidden vanuit het midden de ribbels vernauwden meteen weer tot nieuwe licht golvende parallelle lijnen als haren waar net een kam doorheen is gegleden

lange grijsgroene grashalmen niet plat maar cilindrisch als verspreide bosjes haar soms bogen ze diep door onder de wind daarna kwamen ze weer overeind en bleven roerloos in dezelfde richting gebogen staan